

ADEVÉRUL

ZIAR COTIDIAN

Să te feresci, Române! de cuiu străin în casă.

V. ALEXANDRI.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRATIA
STRADA DOAMNEI No. 15 bis
d'asupra tipografii Thié & Weiss.

Director politic: ALEX. V. BELDIMANU.

ABONAMENTE ȘI ANUNCIURI
pe 1 an . . . Ln. 30
" 6 luni . . . 16
" 3 " . . . 10
Străinăt. Ln. 50
INSERTIE ȘI RECLAME
linia . . . Ln. 2
ANUNCIURI PE PAG. IV.
linia . . . 60 b.

Serviciul telegrafic al ziarului ADEVÉRUL

Paris, 30 August. — In răspunsul său la nota d-lui Crispi, publicat azi, d. Goblet exprimă părerea sa de rău, că Italia a adus afacerea înaintea puterilor, în loc să se înțeleagă direct cu Franca.

Nice, 30 August. — Se asigură că cartușa confiscată de poștă, e un toc de cartușă gol.

Paris, 30 August. — Regina Natalia a plecat aseară cu Orient-Express. Un mare număr de persoane, au venit să o salute la gară, și i-au oferit flori. Regina Natalia va sosi la București la 2 Septembrie.

Cair, 30 August. — Dervişii au atacat întârîrea Khormussa, aproape de Wadi-Halfa, în noaptea de luni. Ei au fost respinși cu pierdere. Numărul morților lor se urcă la vre-o sută.

Berlin, 30 August. — La alegerea pentru Reichstag în circumscripțiunea a 6-a din Berlin, după scrutinul prealabil, a isbutit Liebknecht, socialist, cu 26,067 voturi, din 41,791 votanți.

Berlin, 30 August. — Arhiducele Carol Ludovic și arhiducesa, au sosit. Ei au fost primiți la gară de către Imperatorul, care purta uniforma austriacă. Arhiducele purta uniformă prusiană. Imperatorul și oaspeții săi s'au dus în trăsură deschisă la Palat. Mulțimea i-a aclamat.

Berlin, 30 August. — Regele Suediei a sosit după amiază. El a fost primit de Imperatorul.

(Havas).

București, 19 August

Apărătorii tronului

Două feluri de colectivisti s'au grăbit a lua apărarea dinastiei și s'au năpustit asupra noastră. Colectivisti vechi ne atacă cu furie, cei noi pun mânuși.

Acest zel dinastic nu ne miră, căci nu ne-am îndoit nici odată că Regele Carol a fost sufletul colectivității brătianiste, precum va fi mâne sufletul colectivității junimiste. El nu poate governa cu partide, căci un partid are programul său interior și exterior, care esclude guvernul personal al Suveranului.

De aceea am văzut că Carol I s'a despărțit de conservatori la 1876, și de liberali de la 1881 încoace, pentru a forma împrejurul d-lui Ion Brătianu o adunătură de guvernamentală de ocazie pe care d. Stătescu a botezat-o cu numele de colectivitate. După ce toți liberalii onești au părăsit cu desgust acest conglomerat monstruos și s'au unit cu conservatorii pentru a scăpa țara de regimul de corupțiune și de minciună care se formase sub auspiciile Palatului, Regele a făcut tot ce a

putut pentru a menține colectivitatea sa iubită la putere; dar mișcarea luase proporțiuni prea mari și ajunsese până pe scara Palatului.

În fața pericolului, marele căpitan bătu în retragere și zise d-lui Ion Brătianu: „Retrage-te! eu vă voi apăra, pe tine și pe ai tăi, de pedeapsă, chemând un guvern al meu. El n'are partid și nu se va putea susține; după ce lucrurile se vor potoli, când opozițiunea va deveni iar dinastică și furtuna va fi trecut, voi găsi mijlocul d'a te rechemă la putere.”

Iată rolul pe care Regele Carol l'a impus junimiștilor. Ei l'au primit fiind că erau setoși de putere și sperau că, odată stăpâni pe situație, vor putea să 'și formeze un partid al lor, adică o altă colectivitate care se va pune și densa sub pavilionul dinastic. Atârnă acum de rezultatul alegerilor viitoare care colectivitate va isbuti, cea brătianistă sau cea junimistă.

De conservatori sau de liberali Regele nici nu voește să auză.

Precum am zis, lui Carol I nu i plac partidele; când le vede formându-se, el face tot ce poate pentru a le desorganiza și a le distruge.

Este dar firesc ca Palatul și Dinastia să găsească apărători înfocați în tabăra colectivista a *Voinței naționale* și în tabăra oportunistă a *Epocii*. Colectivitatea căzută are legături ascunse cu Palatul, căci a trăit în concubinagiū cu densul un șir de ani, colectivitatea cea nouă cochetează cu Regele care, în loc să plece, cum îi zicea d. Ressu, s'a plecat și a dat tinerilor conservatori dulcele osișor al puterii, cu condițiunea ca să devie dinastici.

Aceeași procedare ca la 1876.

Atunci liberalii cari cântă astăzi osanale dinastiei în coloanele *Voinței naționale* și ale *Democrației* conspirați, scriau pamflete murdare contra Regelui și familiei sale, pregăteau candidați la Domnie, insultau pe Capul Statului prin cafenele și prin crâșne, în fine sbierați ca niște nemâncăți ce erau. Iscusitul Carol I le închise gura cu acelaș osișor al puterii și îi făcu dinastici, mai dinastici de cât lacheii Palatului. După ce au lins unde scupase, bunul Suveran le dădu țara pe mână și ei, ca bunii gospodari, făcură din biata țară pădurea Vlăsiei.

Regele avu negreșit partea lui cu

Domeniul Coroanei și ast-fel pactul fu încheiat. Ce traiu frumos până la 1888 când îi trăsni de o-dată în cap lui Radu Mihailu să facă alegeri și colectivitatea cu Regele în cap să treziră cu 50 de deputați colțați în opoziție. Nu mai era glumă! Fructul muncii și a ostenețelor colectiviste era în pericol. Regele cu colectivitatea sa se încercară d'a rezista, dar treaba se îngroșează. Maicanii, Anghelieștii, Andronicii și *tuti quanti* ieșise la lumină: colectivitatea trebuia premenită. Junimiștii s'au însărcinat cu premenirea. De 5 luni ei premenesc într'una cu toate țipetele de durere ale colectivistiilor. În câte-va săptămâni, noua colectivitate revăzută și corijată, va fi gata pentru alegeri.

Iată pentru ce ambele colectivități, cea veche și cea nouă, se întrec în dinasticism, iar noi suntem considerați ca niște nemernici cari avem cutezarea să turburăm concertul dinastic al doritorilor de putere.

Nu putem de cât să ridicăm umerii de milă în fața acestui spectacol înjositor.

Singura noastră mângâiere este că boala n'a pătruns încă rărunchii națiunii Poporul, el care plătește și muncește, el care udă ogoarele cu sudoarea sa și apără hotarele cu sângele său, nu s'a molipsit de înjosirea unor politicieni lacomi și tetrici. Acolo e românul verde care nu se închină la strein; acolo e țara adevărată; de acolo va veni salvarea neamului nostru de strein.

Dunăreanu.

O AMENINȚARE!

Junimiștii au fost în mod serios amenințați zilele acestea și se zice, că această amenințare atârnă încă asupra capetelor lor.

Conservatorii cari sprijină pe guvern, aceea pe cari Epoca îi numește marele partid liberal-conservator, nu sunt mulțumiți de actualul prefect al poliției. Se înțelege, că nu din cauze identice cu acelea ale celor mai mulți cetățeni, ci din cauza apropierei alegerilor.

Pentru a fi mai siguri de a nu fi trași pe sfoară, în alegerile din capitală, de către un guvern care nu are așa în oroare pe colectivisti, ca zisul partid liberal-conservator, sprijinitorii guvernului cer, ca prefectul poliției capitalei, să fie înlocuit printr'o persoană care le inspiră mai multă încredere pentru alegeri.

Atitudinea recentă a Epocii față cu poliția e de natură a confirma svonul răspândit. Se vede, că guvernul și susținătorii lui sînt foarte populari, dacă se cerea pentru marele alegător al capitalei.

Deci o tragere pe sfoară e iminentă.

O NEVOIE REALĂ

Ziarul *Lupta* revine cu un lung articol asupra cestiunei Domniei pămîntene.

Mai întâiu ea aduce exemple din istorie, arătând că Domni pămînteni pot reși și Domni străini buni, și apoi susține, că această cestiune, a Domniei pămîntene, nu poate fi susținută ca țes generală, ci ea trebuie să se concretizeze să se incarneze într'o persoană pentru a avea șanse de succes.

La prima privire punctele ast-fel precum le expune *Lupta* par a fi inatacabile. Căci în adevăr cine se va încumeta să susține că toți Domni pămînteni sînt necesarmente buni și toți Domni străini numai de cât răi. Apoi și părerea că Domnia pămînteană trebuie să aibă un candidat predestinat la ea, în care să se incarneze aspirațiunile unui popor are ceva just în sine. O idee monarhică nu poate exista ca țesă generală într'o luptă încinsă.

Cu toate acestea ambele chipuri în care domnul Panu argumentează în contra Domniei pămîntene sînt greșite.

Să începem prin cel de al doilea.

Ideea Domniei pămîntene, zice *Lupta*, nu poate exista ca o idee generală, ea trebuie să fie incarnată într'o persoană oare-și care.

Acest argument al *Luptei*, departe de a pleda în contra Domniei pămîntene vorbește pentru ea, și contra domnie străine. Căci unde poate un popor găsi pe acela în care să vadă încarnate, aspirațiunile sale, dacă nu în mijlocul său. În cine poate un popor să 'și pună marea încredere nădejdea de a vedea visurile sale realizate dacă nu într'unu dintr'ei săi?

Așa dară, dacă un popor este pus în alternativa de a alege între un Domni străin și unul pămîntean, el nici nu va face comparație între ei, Domniul pămîntean i se va impune de la sine și l' va alege, pe cel străin îl va esclude ca și cum nici n'ar exista.

Domnia pămînteană se împănă dec în țesă generală și acolo unde d. Panu are dreptate este, căci vorbește de preferințele alegătorilor pentru unul sau altul dintre candidații pămînteni.

Noi am pus apoi neașteptarea neamului românesc, în năuntru și în afară, în cea mai strânsă legătură cu Domnia pămînteană. Aci confratele nostru se crede în drept a ne contrazice, însă pe nedrept.

Noi n'am susținut că nu suntem independenți, pentru că avem un Rege străin, ast-fel prezum zice d. Panu. Am arătat fapte care dovedesc că Regele Carol,

după un timp de 22 de ani de domnie, a rămas străin și ori-care om cu judecată dreaptă știe că regele Carol urmărește un ideal al său, care nu e nici de cum idealul Românului.

Dorința dar, pentru complectă neatâr-nare a neamului nostru și realizarea idea-lului său, ne fac a cere răsturnarea re-gelui Carol străinul și principiul nostru monarhic, impunându-ne alegerea altuia în locul lui, suntem siliți a alege pe unul pământean. Căci unde putem găsi un Domn care să incarneze în sine, pre-cum vrea *Lupta*, aspirațiunile poporului român?

Răspunsul nu e îndoelnic.

Să venim însă la exemplele din istorie.

Istoria tuturilor țerilor, prezintă și domni buni și domni răi. Nu vom susține noi că un domn e bun, pentru că e pământean și că e rău pentru că e străin. Însă ne vom feri de a acusa pe domni pământeni ca vânduți străinilor. În ce privește însă pe Domni străini, e firesc că ei se înclină spre patria lor.

Acestea zise, să venim la principalii Domni pământeni ai țerei pe cari îi în-vinovățește d. Panu.

Lupta zice că Dem. Cantemir a che-mat pe Petru țarul l'usiei și a iscălit un act prin care trecea Moldova sub su-veranitatea imperiului moscovit.

D. Panu se prefacă aci a nu ști istoria Moldovei Dem. Cantemir unul din-tre cei mai luminați și cei mai patrioți Domnitori ai Moldovei a încheiat cu Petru cel Mare un tratat în care se sti-pula: că Moldova va avea guvernul său autonom sub dinastia Cantemireștilor și că nu va plăti Rusiei nici un tribut. Pentru aceasta, în loc de a sta încă sub jugul barbar al Turciei plătindu-i cu sânge și bani barbariile și sălbătăciile ei, Moldova trece sub protectoratul Ru-siei creștine.

Ca denoțire a vrut să aducă dar a-cel demagog patriot asupra țerei?

Și acuma la al doilea.

În secolul din urmă, până la Alexandru Ioan I. n'au existat Domni democrați eșiți din popor. Mai toți Domni ai fost mai mult sau mai puțin impuși. Alexandru Ioan I. Cuza a fost cel d'ânteu asupra căruia s'au intrunit, sufragiile ambelor țeri surori, pe el istoria are să'l judece ca Domn pământean în sensul nostru.

Lupta zice despre el, că a stat la dis-poziția lui Napoleon III însă ea uită să ne spună până când.

Să o spunem noi. Cuza-Vodă a stat la dispoziția lui Napoleon III atâta timp, cât interesele țerei românești au cerut-o. Însă, în ajunul războiului Austro-Prusian, marele Domn pământean a voit, sprijinindu-se pe Rusia, să realizeze unirea tuturilor Românilor. Atuncea el a fost părăsit de Napoleon III și inimiții lui din năuntru, inspirați din afară, au con-spirat contra lui și l'au răsturnat.

Cum rămâne acuma cu acușiunile *Luptei*?

Regimul celular

Academia de științe morale și politice a ascultat în ziua de 25 August un studiu citit de d. Léon Lallemand, avocat la curtea de apel din Paris, laureat al A-cademiei, asupra organizațiunii muncii în închisorile celulare ale Belgiei.

Cestiunea închisorilor fiind la noi de mare importanță, ne credem datori a re-suma ac'l studiu și a înfățișa ast-fel cititorilor noștri discuțiunea la care el a dat loc în sinul acelei Academii.

După ce a vizitat închisorile din Lou-vain și Saint Gilles, d. Lallemand s'a ocu-pat de cestiunea cum s'ar putea combina munca deținuților cu închiderea pe ter-men lung.

D. Lallemand protestează contra unor alegațiuni a d-lui Mattos, avocat por-tughez, care susține că regimul acesta sfârșește după un lung timp prin a face idiști pe cei supuși acestui regim. Con-clusiunile sale sunt de acord cu acelea ale d-lui Voisin, delegat de la Academia de medicină din Paris pentru a studia regimul celular în Belgia.

În resumat acest regim nu e contra sântății deținuților; organizația regulată a muncii este relativ ușoară; trebuie lă-sată celor închiși libertatea de a se în-treține cu miniștri diferitelor culte și cu filantropii cari se interesează de soarta lor.

D. Picot susține și el părerea d-lui Lallemand. Și d-sa a văzut închisura din Louvain; ea are aparținând unei mari usine; e un stup de lucrători; fie care celulă este o fracțiune a unui atelier imens. Fie-care deținut învață un me-tesug în genere deosebit de acela pe care l'a exercitat înainte de a fi condamnat, pentru a înlătura puțința de a găsi to-varași vechi și răi-sfătuitori. Deținuții sunt excitați la muncă arătându-li-se ce pot câștiga, cu noua lor profesiune, când vor fi liberi.

În urmă d. Picot adaogă că de 40 de

ani sistemul celular este atacat, însă tre-bue a se recunoaște că aceia cari combat sistemul celular s'au înșelat când l'au declarat ca barbar și de plâns; rezultă, în realitate, zice d. Picot, din toate do-cumentele serioase, că nu există mai multe cazuri de sinucidere, de mortali-tate și de nebulie în sistemul belgian de cât sub regimul comun.

D. Frédéric Passy crede că regimul celular în toată puritatea sa exige unele condițiuni pe cari cu greu le-au putut întrui. Trebuie ca deținutul să lucreze, să fie lipsit de atingere rea; însă nu trebuie ca să fie cu totul isolat. Trebuie ca celula să fie deschisă miniștrilor cul-telor și filantropilor cari vor să ajute pe deținutul spre a'i ridica moralicește; există un fel de interes public într'aceea, ca deținutul să nu fie lipsit de sfaturile și îndemnările acelora cari'l vor apăra de desgustul pentru muncă și de descu-ragiare.

D. Passy protestă apoi contra acelora cari dintr'un simțiment egoist sunt con-tra lucrului în închisori.

D. Maurice Block observă că contra lucrului în închisori protestează tocmai aceia cari cer suprimarea serviciului mi-litar sub pretext, că prin acest serviciu se răpesc muncii un număr însemnat de brațe.

DIN AFARA

Bulgari par a nu se mulțumi cu ceea ce au dobândit până acum. Unirea Ru-meliei cu Bulgaria care le-a reușit cu a-tâta lesniciune, le-a deschis poarta asupra Macedoniei. Nu sunt de azi cunoscute a-ceste aspirațiuni panbulgare; Deja sub Domnia principelui de Battenberg, s'a vorbit de agitațiuni urzite de agenți bul-gari în acest sens. Dar cel puțin până acum, ideea unei anexiuni a Macedoniei la principatul bulgar nu luase o formă con-cretă.

Astăzi însă zierele străine ne aduc o știre care dovedește că, în cercurile ofi-cioase din Sofia, visul întinderii Bulgariei până la Marea Egea, nu este părăsit.

La Bulgarie, ziar scris în limba fran-ceză la Sofia și avind legături cu guver-nul bulgar, a publicat, sunt acum câte-va zile, un articol în care se ocupă de com-patrioți săi din Macedonia și constată că ei au ochi ațintiți asupra Bulgariei in-dependente de la care așteaptă scăparea de jugul turcesc.

La Bulgarie să exprime ast-fel:

„Bulgari din Macedonia, a căror drep-

O jumătate de oră trecuse de când Bernard și Pierrette dispăruseră.

După beția ametoare a veseliei și a plăcerii veni oboseala.

Picioarele lor obosite nu putea să 'i mai sustină.

Muzicanții isprăviseră de cântat toate cântecele pe care le știa.

Atunci și numai atunci se observă lipsa însurățeilor

— Unde sunt?... începură să se întrebe toți.

Bătrânii suridea și da și din cap zi-când:

Ah!... Ștregari!...

Fetele lăsa ochii în jos roșindu-se și nu răspundeau nimic.

Dar nouă ne vine să credem că dacă se roșau, nu e mai puțin adevărat că se gândeau ca și bătrânii.

Cât despre tineri, ei începură a striga într'un glas:

— De sigur, sunt acasă la Bernard — Trebuie să vie numai de cât! Mireasa încă n'a gustat din plăcinta ce 'i-am oferit.

Și dacă n'o voi să vină, avem să le facem un „șarivari“¹⁾

— Așa! așa! repetară cu toții, adop-tând ideea asta. — Șarivari! Șarivari!

Incurajați ast-fel, flăcăi scoaseră un

¹⁾ În Franche-Comté era obiceiul în popor, să facă un Șarivari însurăților celor noi, când ei se retrăgeau prea de vreme în casă, în noaptea nunții. Acest Șarivari, foarte șgometos, dar foarte înofensiv, nu era luat în rău nici odată de nimeni.

turi sînt lovite, a căror libertate este al-cată în picioare, aruncă privirile lor asupra surorii lor, Bulgaria. Dar Bulgaria e încă prea tînără; Ea simte că trebuie să aștepte momentul când va fi vîrșnică și știe că are nevoie d'a lucra la desvolta-rea ei interioară, ca să se arate demnă de sprijinul Europei.*

În urmă, ziarul bulgaro-francez, să în-treabă de ce Turcia n'ar lua inițiativa d'a forma o Bulgaria liberă și mare, care nu va putea de cât să întărească imperiul otoman.

Afară de aceasta, un alt ziar bulgar, *Svoboda*, se ocupă de aceeași cestiune și conchide în acelaș sens. *Svoboda* amintește prescripțiunile tratatului din Berlin care, la art. 62, prevede autonomia religioasă a popoarelor creștine în Turcia și impune Turciei reforme administrative.

Prin urmare, agitațiunea în favoarea lipirei Macedoniei la principatul bulgar reînceput și, de astă dată, această agita-țiune nu se mai face în taină, ci se ma-nifestă zioa mare, în mijlocul capitalei bul-gare și în organele guvernamentale.

Faptul merită a fi observat. El indica că actualii conducători ai Bulgariei, ve-zîndu-se într'o situațiune grea, au de gând să provoace o mișcare revoluționară în Macedonia. Ast-fel s'ar crea un nou inci-dent, care va pune pe puterile mari, în necesitate d'a da o soluțiune grabnică cestiunii bulgare.

Guvernanții din Sofia speră, că atunci vor putea pescui în apă tulbure.

INFORMAȚIUNI

Cu începere de poimaine, complectul secției vacanțelor curții de apel din Ci-pitală se va schimba.

Ministrul de război a scutit de concen-trările din acest an pe mai mulți ofițeri superiori.

Aflăm că o nouă comandă de munițiiun s'a făcut.

Procesul falsificatorului de monede Mol-dingher, va veni înaintea curții cu ju-rați în sesiunea aceasta.

D. S. R. Locusteanu, aprig susținător colectivist și deputat, s'a prefăcut în can-didat de deputat junimist.

ura îngrozitor și se repeziră cu șgomot în spre casa lui Bernard.

Noi știm de mai nainte că toată cău-tarea lor era zadarnică.

Atunci eșiră cu toții foarte descura-jați, dupe ce răscoliră într'un minut prin toate colțurile casei.

Unde dracu s'au ascuns? întrebă în gura mare capul cetei.

— Știi eu! răspuse un băețas ca de la 5 până la 6 ani, vîr cu mîna.

— Știi tu Jacquot?

— Da, știu!

— Ei bine, spune.

— Da ce mî dai să 'ți spun, Jan

Pierre?

— Iți dau 5 centime.

— Ia să vîz.

Na!

Copilul băgă moneda în buzunar și rătănd cu mîna intrarea întunecoasă poteci, zise:

— Sunt acolo!

— În pădure?

— Ei, da!

Jacquot avea aierul de a spune că vîrul și toți îl crezură, dar pentru în-nunțaișilor le plăcea mai bine să se apu-iar de danț și de beutură, de cât să rî-colească prin pădure; se deciseră să la-pe Bernard și Pierrette să se plimbe o-vor avea gust, bine înțeles, rezervându-și pentru mai târziu plăcerea de a'l necăi de fuga lui amoroaso-conjugală.

(Va urma).

FOIȚA ZIARULUI „ADEVÉRUL“

LUPUL NEGRU

DE

XAVIER DE MONTEPIN

5

I.

Prăpastia Dracului

Ușoară, dar nepăsătoare, indiferentă dar fără mândrie, părea o ființă aeriană care luase pentru o oră o formă pămînt-ească, sau mai bine zis, era zeea stîncelor și a pădurelor amestecându-se în jocurile grosolane ale muritorilor.

După cea din urmă figură, care se în-nea cu un sărutat, Blanche întinse ma-sivamente fruntea sa pe care Bernard sărută și o găsi rece sub buzele sale; apoi copila d-lui Chapelle se întoarse și se așeză în unul din capetele laviței, iso-lîndu-se căci putea mai mult și rupînd, una câte una foile unei floricele pe care o culesese de pe picioarele sale.

În sfîrșit, cerșitor Bernard, putu în acest moment să se ducă, la Pierrette a lui.

Atunci danț reîncepu — adevăratu danț viu, animat, șgometos și întrerupt de cântece și de răsete.

Bieți și fetele se sbuciumău fie-care cât putea mai tare.

Pămîntul tremura sub picioarele lor grele care 'l loveau cu sau fără tact.

Nădușala curgea de pe toate frunțile.

Piepturile sufiau greu și gătleurile se uscau.

În scurt, toți petreceau grozav de bine. Ce făceau însă în vremea asta Bernard și Pierrette, eroi serbarei?

După al unspr zecilea danț ei dispă-ruseră.

Unde erau?

Vom vedea în urmă!

Generele folosindu-se de momentu că toți erau veseli și nu se mai ocupa de el, conduse încetinel pe femeia lui că-tre o potecută care plecînd de la lumi-niși se perdea în adâncimele pădurei.

Acolo mergînd unul lingă altul, mână în mână, cu sufletele pline de emo-țiuni, acești doi amânți deveniți soți, începuseră o convorbire de dragoste, una din acele convorbiri a căruia te-mă nu are de cât un singur cuvînt: Te iubesc! Cuvînt repetat supt toate formele și împodobit cu cele mai fru-moase expresiuni, tot-d'auna aceeași și cu toate astea tot-d'auna nou. Mergeau înfruntînd fără frică, nepătrunsu întu-nerec care se deschidea înaintea lor, mergeau — cu picioarele în iarbă — a-lingînd cu frunțile lor crăcile arborilor care păreau că 'i mîngăie încetiso.

La fie-ce pas ei se depărtau mai mult de locul unde era danțul.

Deja șgomotoasele rîsete de veselie a-le nunțaișilor abia mai ajungeau la ure-chele lor, ca un murmur neînțeles.

Strada Dómnei No. 15 bis

TIPOGRAFIA THIEL & WEISS
BUCURESCÍ

efectuează tóte

lucrările atingătoare de acéstă artă în diverse formate și culori.

IMPRIMATE
pentru
AUTORITĂȚI
și
DIVERSE ADMINISTRAȚIUNI
UVRAGE
scolastice, sciintifice și literare

DIARE
cotidiáne, hebdomadare,
bimensuale etc
în tóte limbile și formatele
GĂRȚI DE VISITĂ
BILETE
de botez, de nuntă și de deces

LUCRĂRI COMERCIALE
precum
POLIȚE, FACTURÍ, CIRCULĂRI,
Bilete la ordin,
Securi etc.
AFIȘE DE THEATRU
și
DIFERITE SPECTACOLE

REGISTRE
Tot felul de
LUCRĂRI NECESARE
pentru
ADMINISTRAȚIUNI de MOȘII,
PĂDURI, MORI,
etc. etc.

Strada Dómnei No. 15 bis

A. L. PATIN

Calea Victoriei No. 6, Palatu Dacia-Romania

MARE DEPOU de PIANE SI PIANINE

Sistemele cele mai noi și perfecționate
cu prețuri convenabile, plătibile și în cașturi
lunare.

PIANINE DE INCHIRIAT

MARE ASORTIMENT DE:

Viori, Viole, Violoncelle, Contra-Basse
de la cele mai ieftine până la Instrumente
de concert.

Viori de studiu, supranumite Viori mute
al căror răsunet l'aude numai Violonistul.
Arcușuri, corde forte bune și durabile,
și tóte Accesorii la aceste instrumente.
Tocuri de Viori, Viole și Celle.

— Aristone, Herophone, Symphonione —
cu o mare colecțiune de arii române și streine.
Guitarre, Flaute, și allele.

Mare Depou de Musici de masa
cu arii române și streine, simple și combinate.
Diverse obiecte de fantazie cu muzică pentru
Cadouri.

NOTE MUSICALE

CASE DE FER CHATWOOD

„NEINVINSE“

Până ađi recunoscute de cel mai sigur sistem contra focului, spargerei și căderii.

TOT FELUL DE

Mașine agricole, mori, pietre de mori, saci pentru grâu și Granade „Harden“
pentru stingerea focului.

Deposit general la **JOHN FITTS.**

Strada Șmărdan No. 2, Bucureșci.

FABRICA DE HĂRTIE DE ȚIGĂRI „ANCORA“

CA CEA MAI BUNĂ HĂRTIE DE ȚIGĂRI

SE RECOMANDĂ MARCA

PRINCIPELE CUZA

DEPOSITUL GENERAL

I. N. LEVY

Strada Gabroveni No. 33-35.

Unde se găseșe și alte feluri de hărtie de țigări de diferite calități.

FINETE, AROMA

PURITATE, HYGIENA

CEL MAI MARE
Magazin de Lămpi
de ori-ce fel

Introducând unicu si-
stem de

Lămpi americane

producând o lumină de 60
și 130 lumânări de stearină

DESFAC PE

Prețurile fabricii

o cantitate colosală
de diferite LAMPi de la cele
mai mici până la cele mai
mari pentru saloane.

MARE ASORTIMENT
de

DIFERITE MODELE

Nici o explozie

Sticlele nu crapă la fon
Fitul se consumă foarte puțin

Marcus Littmann
30, Calea Victoriei 30.

institutul „COCORESCU“

Fundat în 1887

Strada Dréptă No. 9.

W. SZEGIERSKI

Mare deposit

Pleyel,

Oehler,

Schiedmayer,

Neufeld.

de Piane

Erard,

Klems.

Steinweg,

Kaps.

BUCURESCÍ, Piața Teatrului, Casa Török.

LA ORAȘUL SIRA

București. — No. 18, Strada Covaci No. 18. — București.

Mare fabrică și mare depou de diferite

RAHATURI și DULCETURI fine
dintóte fructele, și de CAMPULUNG

— Se vinde en gros și en detail cu prețuri foarte efitine. —

Asemenea se primesc Comande din Capitală și provinci și se efectuează prompt și efitin.

Cu stință: **Theod. Andriadis.**

D-na JULIA COCORESCU

(Eleva lui Marmontel).

STRADA DREAPTĂ, No. 9.

Dă lecțiuni de PIANO
a casă și în oraș.

Maí face încă un curs de piano
și altul de teorie-solfegiu.

Piano de 2 ori șeptemána
16 lei pe lună.

Teorie-solfegiu odată pe șeptem.
8 lei pe lună.

AVIS

Doi saú trei școlari, ca-
și urmează cursurile în Capitală, pe-
găsi locuință și toată îndestularea, pr-
cum și o bună îngrijire într'o famil-
germană, cu locuința în apropiere
liceul S-tul Sava, având la dispozit-
și Piano.

A se adresa la tipografia Thiel & Weiss

APĂ DE GURĂ

și

Prafuri de dinți
a Doctorului **LEMPART**

Se află de vândare la Drogueria I. Ovessa S-so
la Magazinul „A la Ménagère“, Calea Victoriei.
Parfumeria „Stella“, Calea Victoriei, la Bazar
Viena, A. Kohn, Calea Victoriei. Farmaciele: Bru
Calea Victoriei, Brânduși, str. Clementei, la băcăr
Rietz, str. Carol I. La Frizeri: Reuter, Bulevar
Elisabeta, și Marin Ionescu, Hotel Union.
epoul general se află la Dr. Lempart Bulev
dul Elisabeta No. 8.

GRAND HOTEL UNION și GRAND HOTEL ROYAL

ALE LUI

JOHN STIEFLER

SITUATE

în colțul STRADEI ACADEMIEI și STRADEI REGALE în Bucureșci

Hoteluri de primul rang, renovate și arangiate lu-
xurios și confortabil, situate în centrul orașului, în
apropierea palatului regal, ministerielor, tribunale-
lor, oficiului poștal și al raionului comercial.

Prețurile foarte ieftine. — Odăile de la 2 lei în sus.

Omnibuse la tóte trenurile.

RESTAURAȚIA UNION GRAND CAFÉ UNION

SALA DE MARMORA

Bucătărie fină, franceză și germană

vinuri indigene și străine

de calitate escelentă.

Cel mai plăcut loc de întruniri, consumații din cele
mai fine, 50 diare străine și tóte diarele indigene,
singurul local unde se debitéză bere de Viena și
Munich.

— Deslușiri comerciale gratis. —

Tipografia Thiel & Weiss, Strada Doamnei No. 15 bis.